

بعد از تعدیل مواضع آمریکا،

شورای امنیت تحریم‌ها علیه کره شمالی

را تشدید می‌کند

سومینوی سنگویتا، نیویورک تایمز مترجم: امبرضا نظری
شورای امنیت سازمان ملل متحد روز ۲ شنبه ۱۱ سپتامبر، مجدداً تحریم‌های جدیدی علیه کره شمالی تصویب کرد اما این تحریم‌ها خفیف‌تر از تحریم‌هایی بود که دولت دونالد ترامپ در روزهای قبل درخواست کرده بود.

پس از ششمین آزمایش اتمی کره شمالی، جهان این تحریم‌ها را شدیدترین و قدرتمندترین تحریم‌های هسته‌ای معرفی کرد.

اما این تحریم‌های شدید با چیزی که دولت ترامپ در نظر داشت فاصله بسیاری دارد چرا که دولت آمریکا گفته بود هدف نهایی مجبور کردن کره شمالی به توقف پروژه هسته‌ای و عدم آزمایش موشک‌های بالستیک و هموار شدن راه برای مذاکره و خلع سلاح هسته‌ای کره شمالی است. کره شمالی ادعا کرد آزمایش هفته گذشته که در یک سایت زیرزمینی انجام شد موفق آمیز بوده و ثابت کرده است که این کشور توانایی ساخت موشک بمب هیدروژنی را دارد که از سایر اوات و تسلیحات نظامی قدرتمندتر است. با این همه هنوز مشخص نیست که این دولت چقدر به ساخت بمب هیدروژنی نزدیک شده است.

گرچه قطعنامه از حمایت قاطع هر ۱۵ عضو شورای امنیت سازمان ملل متحد برخوردار است، اما روسیه و چین پس از اینکه آمریکا لحن این قطعنامه را ملایم کرد با این که توانایی وتو قطعنامه را داشتند با آن همراهی کردند. هر ۲ کشور به متن پیش نویس اصلی که در آن متن کامل واردات نفتی کره شمالی و نیز مجازات‌های شدید تری را به همراه داشت اعتراض کردندلادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه هفته گذشته در اعتراض به متن اصلی پیش‌نویس این تحریم‌ها را «دارای اثر معکوس» و «بی‌ثبات کننده» توصیف کرده بود. تصمیم اصلی درباره تصویب این قطعنامه توسط نیکی هیلی نماینده ایالات متحده و پس از شدت گرفتن صحبت‌ها و مذاکرات بین او و هم‌تایان روسی و چینی‌اش گرفته شد.
جمعه شب (سپتامبر) پس از مذاکرات پشت درهای بسته، پیش‌نویس اصلاح شده مورد توافق ۳ طرف قرار گرفت که در این قطعنامه به‌رغم میل دولت آمریکا صادرات نفت خام به کره شمالی ممنوع نمی‌شود.

به موجب این قطعنامه کشتی‌های که به کره شمالی اعزام و یا از آن خارج می‌شوند باید براساس قانون مصوب شورای امنیت در سال ۲۰۰۹ بازرسی شوند اما مورد تمدی و حمله نیروهای نظامی ارتش نمی‌گیرند، که این دقیقاً برخلاف خواسته ترامپ است.

بازرسی کشتی‌های کشورهاییک که قصد و یا سابقه حضور در بنادر کره شمالی را داشته‌اند باید با رضایت کشور صاحب کشتی انجام شود. در غیر این‌صورت تخلف صورت گرفته است. براساس قطعنامه اخیر نیز این کشتی‌ها می‌توانند مجازات شوند اما در پیش‌نویس اصلی کشورهای قدرتمند می‌توانستند در صورت مشکوک شدن به حمل تسلیحات و نیز حمل کشتی اقدامات لازم نظامی را انجام دهند. در این قطعنامه نیز متن اصلی که خواسته آمریکا بوده سفرهای خارجی و دارایی‌های رهبر کره شمالی ممنوع و مصادره نمی‌شود. همچنین منع پذیرش کارگران از کره شمالی نیز به متن جدید اضافه شد. در این متن بیان شده تعطای اجازه کار به اتباع کره شمالی ممنوع است، مگر در شرایط خاص و در چارچوب کمک‌های بشردوستانه.

در این قطعنامه صادرات پارچه به کره شمالی نیز ممنوع می‌شود و نیز صدور گاز طبیعی مشمول تحریم‌های اخیر می‌شود و صادرات محصولات بلاپاش شده به ۲ میلیون در سال محدود می‌شود. که بر اساس آمار و ارقام آژانس انرژی ایالات متحده ۱۰ درصد این منابع از چین وارد کره می‌شود. با این حال مقامات آمریکایی ادعا کردند که این قطعنامه ورود نفت به کره شمالی را تا ۳۰ درصد کاهش خواهد داد.

چین مدت‌ها بود که از قطع صادرات نفت به کره شمالی نگران بود زیرا این کار در نهایت منجر به سقوط رژیم کره شمالی می‌شود. حتی برخی مقامات انگلیسی در جلسات خصوصی مطرح کرده‌اند که اگر پیششهاد آمریکا مبنی بر منع کامل واردات نفتی کره شمالی تصویب شود جهان اسمال شاهد تصاویر کودکان یخ زده کره شمالی می‌شود و غرب به عنوان معمار نسل کشی شناخته می‌شود. بررسی‌های اخیر موسسه مطالعات استراتژیک بین‌المللی لندن نشان می‌دهد که این تحریم نفتی تأثیر چندانی در بلند مدت و پیونگیانگ ندارد و می‌توان از زغال سنگ مایع به جای نفت استفاده کرد. اکنون با تصویب تحریم‌های جدید، نیکی هیلی قطعنامه اخیر را پیروزی شورای امنیت نامیده است.

نیکی هیلی رابطه ترامپ و شی چین پینگ (رئیس‌جمهور چین)را حائز اهمیت می‌داند؛ رابطه‌ای که منجر به اعمال تحریم‌های سخت‌گیرانه از سوی سازمان ملل بر علیه دولت کره شمالی (از ماه اوت) شد. چنان‌که نی زین با این کشور به صلح خواهد رسید؛ اما تحلیل‌گران معتقدند موفقیت دیپلماتیک غرب با این توقف آزمایش‌های هسته‌ای و آزمایش موشک‌های بالستیک است که نشان می‌دهد اقدامات دیپلماتیک تا چه اندازه موفق بوده‌اند. دارلن کیمیل مدیر اجرایی انجمن کنترل تسلیحات که در واشنگتن مستقر است معتقد است تحریم‌ها تنها استراتژی و گزینه برای به زانو در آوردن کره شمالی نیست، او معتقد است مذاکرات نیز باید هم‌زمان صورت بگیرد که به عقیده کیمیل هنوز این اتفاق روی نداده است. با موافقت روسیه و چین قطعنامه خواستار حل بحران کره شمالی به روش‌های سیاسی و دیپلماتیک از طریق اقدامات صلح آمیز است و این بینامی‌ای است برای پیونگیانگ تا موضوع را از طریق دیپلماتیک به سرانجام برساند. لیوچی‌بی نماینده چین در شورای امنیت نسبت به تلاش‌های آمریکا مبنی بر تمایل واشنگتن به استفاده از نیروی نظامی برای تغییر حکومت در کره شمالی هشدار داده و گفته است چین خواهان ادامه مذاکرات است. چین و روسیه بیشتر با پیشنهادی به آمریکا مطرح کردند بر این اساس که کره شمالی برنامه هسته‌ای و آزمایش موشک‌های بالستیک خود را متوقف کند و در ازای آن آمریکا آزمایش‌های مشترک نظامی با کره جنوبی را متوقف کند که این پیشنهاد توسط آمریکا رد شد. واسیلی بلنژیا نماینده روسیه در شورای امنیت نیز گفته است که ناپایده گرفتن این پیشنهاد یک اشتباه بزرگ است و مدعی شده است همچنان بر آن اصرار خواهد کرد. دیپلمات‌های چین و روسیه گفته‌اند با وجود اینکه متن قطعنامه جدید تعدیل شده است اما هنوز این دو کشور بر سر این موضوع نگرانی‌هایی دارند. فرانسوا دلارتو، نماینده فرانسه در شورای امنیت نیز به خبرنگاران گفت که اتخاذ چنین موضع قاطع و متحدی از سوی شورای امنیت بهترین بازده برای پیش‌گیری از جنگ بوده است، او پیش از رای‌گیری این تصمیم را یک سازش جمعی عنوان کرده بود. اولوف اسکوک نماینده سوئد اظهار داشت این قطعنامه امکان ادامه زندگی برای جهان را فراهم کرد. واکنش فوری از جانب پیونگیانگ به این قطعنامه نشان داده نشده است سز اینکه یکشنبه کره شمالی اعلام کرد که در صورت اصرار آمریکا بر تحمیل تحریم‌های بیشتر، اقدامات بعدی کره شمالی قطعا بزرگ‌ترین عذاب آمریکایی تاریخ کره برای کره به همراه خواهد داشت. حقیقت این است که دو کشور چین و روسیه به این دلیل از وتوی قطعنامه خودداری کردند که به طور قابل‌پزایدی از رفتارهای کیم جونگ اون نگران‌اند. اما چنین‌ها کاملاً مشتاق رد تحریم‌هایی بودند که به عقیده آن‌ها می‌توانست رژیم کیم جونگ اون را بی‌ثبات کند.

نهادهای امنیتی و اطلاعاتی ایالات متحده گفته‌اند پیش‌بینی می‌کنند کره شمالی موشک‌های بالستیک دیگری را که در ماه جولای ساخته آزمایش کند. اما آن‌ها به این عقیده هستند که موشک‌های آزمایشی جدید به فضا پرت نخواهند شد بلکه برای نشان دادن نبرد موشک‌ها محذوده پروازشان آزمایش خواهند شد. اما در مقابل کیم جونگ اون گفته است که هدفش از آزمایش این موشک‌ها نابودی جزیره گوام است جزیره‌ای که آمریکا در آن پایگاه هوایی با هدف جراسات از حمله احتمالی کره شمالی ایجاد کرده است. مقامات آمریکایی گفته‌اند که ترامپ نسبت به تحریم‌های جدید خوش‌بین نیست و اهداف او محقق نشده است. آن‌ها در پی این هستند تا بانگ‌های چینی که با کره شمالی همکاری می‌کنند توسط آمریکا تحریم و مجازات بشوند. این اقدامات نمونه‌ای از تمامی فعالیت‌هایی که دولت اوباما در برابر برنامه هسته‌ای ایران انجام داد تا این کشور را به پای میز مذاکره و در نهایت توافق هسته سال ۲۰۱۵ مجبور کند، توافقی که از سوی ترامپ همواره محکوم شده است.

اعتراضات گسترده آرژانتینی‌ها در اعتراض به سفر نتانیاهو

یورونیوز عمیق تر شدن شکاف بین فقیر و غنی در آلمان، نابرابری زنان و مردان در بازار کار و ادغام صدها هزار پناه‌جو در جامعه، از مهم‌ترین مسائل مطرح در کارزارهای انتخاباتی آلمان است که به‌هزودی روز ۲۴ سپتامبر (دوم مهرماه) برگزار می‌شود.

در پاسخ به منتقدان کسری بودجه در آلمان، گفته می‌شود که از بیهوده زمین و زمان می‌نالید، زیرا در کشور رونق اقتصادی وجود دارد، و نرخ بی‌کاری آلمان در مقایسه با دیگر کشورهای اتحادیه اروپا دومین نرخ پایین بی‌کاری است.

اما به‌دلیل دستمزدهای پایین، شکاف طبقاتی در آلمان عمیق‌تر شده است. زنان و مردان در بازار کار دستمزد و حقوق برابر ندارند. سیاست درهای باز آنگلا مرکل برای پذیرش پناه‌جویان با انتقاد روبه‌رو است. به این ترتیب، ادغام پناه‌جویان در جامعه، نابرابری جنسیتی در بازار کار و شکاف طبقاتی از موضوعات مطرح در کارزارهای انتخابات سراسری آلمان است که روز ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۷ (دوم مهرماه ۱۳۹۶) برگزار می‌شود.

آندره بورینگ، با یوگودا مرینیچ، نویسنده؛ کلمنس فوئس، کارشناس اقتصادی و یوتا آلمندیگر، جامعه‌شناس دربارۀ چالش‌های اجتماعی پیش روی دولت جدید در آلمان گفتگو کرده است.

–**پذیرش و ادغام مهاجران؛ آیا سیاست «درهای باز» باید ادامه پیدا کند؟**

وقتی آنگلا مرکل درهای کشور را به روی یک میلیون پناهنده گشود گفت: «از پس ایسن کار بر می‌آیم». عده‌ای از او به خاطر سیاست نسبت به روی پناه‌جویان تمجید کردند. اما انتقادهایی هم از او شد. مردم در سال ۲۰۱۵ از سیاست پذیرش پناه‌جویان استقبال کردند. نسبت به آن حسن نیت وجود داشت. یک سال بعد، شک و تردیدها نسبت به این سیاست آغاز شد. ۸۶ درصد افرادی که در یک نظرسنجی در سال ۲۰۱۶ شرکت کرده بودند، گفتند که نسبت به این سیاست نگران‌اند.

–**در سال ۲۰۱۶ آلمان بیشتر از سایر کشورهای عضو اتحادیه اروپا پذیرای پناه‌جویان بود. آیا آلمان سنگی بزرگ‌تر از تاونش برداشته است؟ یا اینکه سال‌هاست آلمان کشور مهاجرین بوده است؟**

یوگودا مرینیچ، در جنوب آلمان به‌دنیای آمده و والدینش مهاجر اهل کرواسی بودند. او نویسنده و همچنین مدیر بخش بینا فرهنگی «مرکز بین المللی خوشامدگویی به مهاجران» در هایدلبرگ است.

وی می‌گوید: «گرش دولت کنونی در قبال پناه‌جویان را «روزهای طلایی فرهنگ خوشامدگویی» نامیده‌ایم. به نظر من وظیفه دولت در آینده این است که این حال و هوای مثبت را حفظ کند.»

از نظر خانم مرینیچ باید مردم را متقاعد کرد که بپذیرند آلمان از مدت‌ها پیش کشور مهاجرت است. وی می‌افزاید: «قراردادهای مهاجرت با کارگران مهمان در آلمان، ۶۵ سال است که وجود دارد. این افراد در اینجا متولد و بزرگ شده‌اند. تابعیت آلمانی دارند و بخشی از کشور هستند. در مورد این افراد نباید مدام به گذشته بازگردیم. مهم این است که نسل دوم و سوم این مهاجران را که من هم جزء آنها هستم، در کشور بپذیریم.»

از نظر خانم مرینیچ، نویسنده و وبلاگ‌نویس، علت ترس از خارجی‌ها در جامعه تصویری است که رسانه‌ها از این افراد ارائه دادند. وی می‌گوید: «این مهاجران از کارهای دیگر مثلاً از آفریقا می‌آیند. این برای مردم ناشناخته و غریب بود. به همین دلیل است که باید

با آنها مواجهه کرد. وقتی کشوری تصمیم به پذیرفتن مهاجران می‌گیرد، باید هم مطمئن شود مهاجران احساس غربت نمی‌کنند. هم اینکه کاری کند که مردم کشور بر پیش‌داوری‌ها غلبه کنند.»

مسئله دیگری که درباره پذیرش مهاجران باید مورد توجه قرار بگیرد، جوامع موزاری است. یوگودا مرینیچ در این باره می‌گوید: «دولت باید تعریف کند که مردمی که اینجا زندگی می‌کنند و فرهنگ دوم دارند، چه چیزهایی را می‌توانند در محیط شهر سه نمایش بگذارند و چه چیزهایی مخالف قانون اساسی است که در این صورت باید به‌شدت با آن مقابله کرد. مثلاً اگر آلمان نمی‌خواهد که مهاجران در برخی از محله‌های شهر کلن زندگی کنند، به جای اینکه دست روی دست بگذاریم و ببینیم چه می‌شود تا بعداً واکنش نشان دهیم و اوضاع را نقد کنیم باید از همین الان ساختار شهر و نحوه هم‌زیستی و مجاورت گروه‌های مختلف مردم را تغییر دهیم.»

خیلی از آلمانی‌ها نسبت به این واقعیت آگاه نیستند که کشور بزودی با کمبود نیروی کار ماهر روبه‌رو خواهد بود و به خاطر رشد جمعیتی منفی، در آینده بازنشستگان بیشتری وجود خواهد داشت و به افراد شاغل نیاز است تا بتوان حقوق این بازنشستگان را پرداخت. یوگودا مرینیچ درباره این مسئله می‌گوید: «از نظر رشد جمعیتی مشکلی وجود دارد. از یک سو گفته می‌شود که به نیروی کار واجد شرایط نیاز است، از سوی دیگر می‌بینیم که برای جوانان ما دوره کارآموزی پیدا نمی‌شود و مدت‌های مدید بی‌کار می‌مانند و افرادی هم که بالای ۵۰ سال سن دارند، سختی می‌توانند شغل پیدا کنند. یعنی این افراد هر روز از خودشان می‌پرسند آیا کشور به خارجی نیاز دارد، در حالی‌که به سراغ من نمی‌آیند و من بی‌کارم؟ رای دهندگان باید این سؤال را از مسئولان کشور بپرسند و آنها هم باید جواب بدهند، تنها پس از آن است که بپذیرفتن پناه‌جویان ممکن خواهد بود. تا زمانیکه مردم در زندگی شخصی‌شان احساس امنیت نکنند، پذیرش پناه‌جویان را نمی‌پذیرند.»

–**فقر و شکاف طبقاتی، نشانه شکست سیاست‌های اقتصادی آلمان است؟**

آلمان، قهرمان صادرات و شاگرد اول اروپا در اقتصاد است. چرخ اقتصاد کشور به‌خوبی می‌چرخد. به گفته اداره فست‌رال آمار آلمان هم ایسن روند همین‌طور ادامه خواهد داشت. اما نابرابری و فقر هم در آلمان رو به افزایش است. در آلمان تنها دومیلیون و پانصد هزار بی‌کار وجود دارد که نسبت به بقیه کشورهای عضو اتحادیه اروپا رقم بالایی نیست. دلایش توزیع دوباره فرصت‌های شغلی است که باعث شده تعداد بیشتری شغل با درآمد پایین در بازار کار به‌وجود بیاید. تعداد زیادی از این افراد نمی‌توانند شرایطشان را تغییر بدهند و همچنان در شرایط فقر به سر می‌برند.

افزایش تعداد مشاغل با دستمزد کم در آلمان یکی از چالش پیش روی دولت جدید در این خواهد بود.

کلمنس فوئس، مدیر موسسه تحقیقات اقتصادی در مونیخ به گفته روزنامه معتبر آلمانی فرانکفورتر آلگماینه زایتونگ، با نفوذترین اقتصاددان آلمان است.

از نظر کلمنس فوئست موضوع مهمم ورود به بازار کار است. گرچه ممکن است کار پردرآمدی نباشد. او می‌افزاید: «با درآمد پایین شروع می‌کنید و امیدوارید بزودی دست‌مزدتان بالا بیاید که اغلب اوقات هم بی‌منظور می‌شود. البته می‌توانیم افراد مهارت‌های بیشتر کسب کنند و درآمد متناسب با آن دریافت کنند. اما بازدهی تولید هم باید بالا برود، در غیر این صورت فرصت‌های شغلی جدید به‌وجود نخواهد آمد. حقوق و دست‌مزد بالاتر نتیجه توانایی و مهارت‌های بیشتر است.» از سوی دیگر برخی مطالعات نشان می‌دهد که نابرابری اجتماعی در جامعه آلمان بیشتر و شکاف

E-mail: mostaghaldaily@gmail.com

بویس آیرس پایتخت آرژانتین شاهد برگزاری تظاهرات هزاران نفر علیه بنیانم نتانیاهو بود. شرکت کنندگان در این تظاهرات که پرچم های فلسطین را در دست داشتند، سفر نتانیاهو به آرژانتین را محکوم کردند. تظاهرات کنندگان همچنین پلاکاردهایی در حمایت از ملت فلسطین و نیز تصاویری را از شهیدای فلسطینی نوار غزه در دست گرفته بودند. متراضان در برخی از این پلاکاردها نتانیاهو را به‌دلیل کشتار وسیع کودکان و غیرنظامیان به هینتر تشبیه کرده بودند.

براین اساس به نظر می‌رسد حملات تند نتانیاهو علیه توافق هسته‌ای ایران در آرژانتین با هدف به انحراف کشاندن افکار عمومی و اعتراض خبیانی صورت گرفته ویی و در پایتخت آرژانتین صورت گرفته است. اعتراضاتی که با وجود جمعیت قابل توجه پهولیان در آرژانتین قابل توجه و حتی غیرقابل انتظار به نظر می‌رسید. آرژانتین دارای بیشترین جمعیت یهودیان ساکن در یک کشور آمریکای لاتین است و تخمین زده می‌شود ۳۰۰ هزار یهودی در این کشور زندگی می‌کنند.

بین الملل

انتخابات آلمان؛ مهاجرت، فقر و نابرابری جنسیتی در بازار کار

دیگر به شغل‌های مدیریتی در تراز میانی و بالا دسترسی نخواهید داشت.»

–**از سوی دیگر هیئتی نظارتی برای هر جنسیت سهمیه‌ای تعیین کرده است و در حال حاضر این سهمیه‌بندی رعایت شده است. اما وقتی درباره شغل‌های مدیریتی صحبت می‌کنیم تنها شش درصد مدیران ما زن هستند. چه تغییراتی باید صورت پذیرد؟**

جامعه‌شناس آلمانی در باره تغییراتی که باید صورت بگیرد می‌گوید: «باید فعالانه در اوضاع دخالت کنیم. الان زنان توانایی‌های خیلی بیشتری کسب کرده‌اند. کاسه صبر من لبریز شده چون می‌بینم که هر چه زنان در پست‌های بالاتر باشند تأثیر بیشتری بر زنان دیگر خواهند داشت و باعث خواهند شد زنان بتوانند خود را در مقام مدیر در تزارهای میانی و بالا ببینند. این زن‌ها می‌توانند الگو باشند.» اما خانم آلمندینگر معتقد است که هر اقدامی که دولت بعدی نسبت به بازار کاری انجام دهد تا آن را برای تمام خانواده مناسب کند، چندان به زن‌ها کمک نمی‌کند، تنها کمک می‌کند زنان کار پیدا کنند، اما باعث نمی‌شود زندگی حرفه‌ای درخشانی داشته باشند. وی می‌گوید: «نیاز به شرکت‌هایی داریم که از زنان حرفه‌ای حمایت کنند و شرایط کار را برای خانواده مناسب کنند. کارهای خیلی بیشتری هست که باید انجام شود مثلاً از نظر زیرساخت‌هایی که برای نگهداری و مراقبت کودکان لازم است. هنوز به اندازه کافی مهد کودک نداریم و این مشکل بزرگی است.»

بر اساس یافته‌های یک جامعه‌شناس در آلمان به ندرت مادران را برای مصاحبه دعوت می‌کنند، چه مادرانی که دو ماه پس از تولد اولین فرزندانشان تقاضای شغل کرده‌اند، و چه مادرانی که یک سال است در خانه هستند. خانم یوتا آلمندینگر می‌گوید که دلیل این ترس از زنان بلندپرواز نیست، بلکه دلایش تفکر سنتی است که نسبت به زن در آلمان وجود دارد و طبق آن زنان باید از فرزندانشان مراقبت کنند.

وی می‌افزاید: «ما در این صورت زن در وضعیتی قرار می‌گیرد که در آن برد وجود ندارد. اگر مدت طولانی در خانه بماند و از بچه‌هاش نگهداری کند از نظر حرفه‌ای دچار کمبودهای اساسی خواهد شد. اما اگر مدت کوتاه‌تری در خانه بماند بسه او «برای موتر» می‌گویند یعنی مادر بد.»

از نظر او این پیش‌داوری‌ها در حال تغییر است. اما می‌افزاید که به این مسئله که تعداد زنان شاغل در پستهای بالای، زیاد نیست در مبارزات انتخاباتی توجهی نمی‌شود. خانم آلمندینگر می‌گوید: این موضوعی است که در همه زمینه‌ها پیش می‌آید و مختص بخش خاصی نیست. سیاست خوب برای خانواده‌ها، سیاست خوب برای زنان نیز هست؛ و سیاست خوب برای تحصیل و آموزش، سیاست خوب برای بازار کار نیز هست. حتی باید به این بیناندیشیم که وزارت‌خانه‌ای برای امور زنان و امور جنسیتی داشته باشیم، نه وزارت‌خانه زنان و خانواده و جوانان و سالمندان که اکنون داریم.»

موضع روسیه نسبت به استقلال کردستان

کردهای عراق احتمالاً خواهند توانست به آرمان دیرینه تشکیل دولت مستقل جامه عمل بپوشانند. بر اساس این فرض و این واقعیت که جریان کردی در منطقه قابل نادیده گرفتن نیست، مسکو سیاست بلندمدت خود را بر اساس احتمال شکل‌گیری یک کردستان مستقل تنظیم می‌کند. یعنی واقعیتی که هم‌اکنون عملاً در شمال عراق شکل گرفته و دولت بغداد نیز توان تغییر آن را ندارد.

در این بین، هرچند برخی تحلیل‌گران روس مسئله استقلال کردستان را اساساً یک پروژه آمریکایی برای بازساخت منطقه، تقویت ابزارهای آن برای نفوذگذاری و کنترل بیشتر بر ایران و ترکیه معرفی می‌کنند، اما این اعتقاد نیز وجود دارد که همانند مورد عراق همه چیز زیر کنترل واشنگتن نباشد. در هر حال، رویکرد ایزرازی–تاکتیکی امکان انعطاف نسبت به ورودی‌های پیش‌بینی‌ناپذیر در این موضوع را به مسکو می‌دهد و می‌تواند اتمل سیاست کوتاه و میان‌مدت با سیاست بلندمدت آن را برقرار نماید. این رویکرد امکان چرخش و تبدیل سیاست فعلی به یک سیاست پایدار را نیز برای کرملین حفظ می‌کند و مسکو این امکان را خواهد داشت تا در صورت جدی شدن موضوع استقلال کردستان با دولت آینده کردی ارتباط داشته باشد. بر این اساس، روسیه با اتخاذ موضع میانه در خصوص کردها و تأکید بر ضرورت اعطای خودمختاری بیشتر به آنها در عین حفظ حاکمیت ملی عراق و سوریه، ضمن حفظ منافع تاکتیکی فله‌سی خود هم در طرف کردی و هم در رابطه با دولت‌های نگران منطقه، گزینه‌های خود را نشسته آینده خاورمیانه را حفظ می‌نماید. با توجه به مزایای این سیاست، صرفنظر از فرآیند استقلال و نتیجه آن، کرملین به این سیاست ادامه خواهد داد.

شبکه مطالعات سیاست‌گذاری عمومی

^[1] در این بین، هرچند برخی تحلیل‌گران روس مسئله استقلال

^[2] در این بین، هرچند برخی تحلیل‌گران روس مسئله استقلال

^[3] در این بین، هرچند برخی تحلیل‌گران روس مسئله استقلال